

Ordonanța Tribunalului din 2 iulie 2013 — Mederer GmbH/OAPI — Katjes Fassin (SOCCER GUMS)

(Cauza T-258/12) ⁽¹⁾

(„**Marcă comunitară — Opoziție — Retragera opoziției — Nepronunțare asupra fondului**”)

(2013/C 233/17)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Mederer GmbH (Fürth, Germania) (reprezentanți: O. Ruhl și C. Sachs, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: G. Marten și R. Pethke, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Katjes Fassin GmbH & Co. KG (Emmerich s. Rhein, Germania) (reprezentanți: T. Schmitz și C. Osterrieth, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 10 aprilie 2012 (cauza R 225/2011-4) privind o procedură de opoziție între Mederer GmbH și Katjes Fassin GmbH & Co. KG

Dispozitivul

1. Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
2. Obligă reclamanta și intervenienta să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și, fiecare, jumătate din cheltuielile de judecată ale pârâtului.

⁽¹⁾ JO C 217, 21.7.2012.

Recurs formulat la 14 februarie 2013 de Z împotriva Hotărârii din 5 decembrie 2012 a Tribunalului Funcției Publice în cauzele conexe F-88/09 și F-48/10, Z/Curtea de Justiție

(Cauza T-88/13 P)

(2013/C 233/18)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Z (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentant: F. Rollinger, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Curtea de Justiție a Uniunii Europene

Concluziile

Recurentul solicită Tribunalului:

- declararea cererii de recurs ca admisibilă;
- declararea acesteia ca întemeiată;
- prin urmare, anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a treia) din 5 decembrie 2012 pronunțate în cauzele conexe F-88/09 și F-48/10, Z/Curtea de Justiție a Uniunii Europene;
- pronunțarea în conformitate cu cererile de sesizare a instanței în cauzele F-88/09 și F-48/10;
- obligarea părții adverse la plata cheltuielilor de judecată efectuate la ambele instanțe;
- rezervarea în favoarea recurentului a tuturor celorlalte drepturi, sume datorate, mijloace și acțiuni.

Motivul și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentul invocă unsprezece motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe lipsa de imparțialitate a Camerei a treia a TFP.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe lipsa unei căi de atac efective, întrucât TFP i-a limitat intervenția împotriva instituțiilor.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe necompetența doamnei judecătore Rofes i Pujol de a se pronunța asupra cererii de recuzare a domnului judecător Van Raepenbusch.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe o încălcare a dreptului la un proces echitabil din cauza lipsei posibilității de a declara apel împotriva deciziei TFP de respingere a cererii de recuzare a unui judecător.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe o încălcare a dreptului la probe și a obligației de a stabili adevărul material al motivelor AIPN aflate la originea deciziei de schimbare a repartizării și a deciziei de aplicare a sancțiunii disciplinare.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe o eroare de drept, în măsura în care TFP ar fi considerat că decizia de schimbare a repartizării fusese adoptată exclusiv în interesul serviciului în sensul articolului 7 alineatul (1) din Statutul funcționarilor Uniunii Europene.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe o eroare de drept, în măsura în care TFP ar fi considerat că există o echivalență a posturilor în sensul articolului 7 din statutul menționat.
8. Al optulea motiv, întemeiat pe o încălcare a dreptului la apărare și a dreptului de a fi ascultat.